

Rajame Lurichile ausamba

Aastaid on räägitud vajadusest püstitada Väike-Maarjast pärit maailma-kuulsale eestlasele, tervislike eluviiside propageerijale, karskusliikumise eestvedajale, profimaadlejale, legendaarsele jõumehele Georg Lurichile skulptuur. Paraku pole see idee teoks saanud. Väike-Maarja rahvamajas asub küll büst, maadluslegendi kunagist kodukohta märgib suur kivimürakas, Tallinnas Pirita teel on suurmehe auks üks imepisike pronksskulptuurike, mis aeg-ajalt ära varastatakse, ja spordimuuseumis asub Amandus Adamsoni tehtud meetripikkune kuju, kuid Eesti saadikule maailmas pole siiani midagi tema väärilist püstitatud.

Väike-Maarja alevi keskväljaku juba ammu kinnitatud detailplaneeringus on Lurichi skulptuur sees, kuid see lahendus on tekitanud kohalike seas vastakaid arvamusi. Loomulikult on mälestussamba jaoks

vaja raha, selle saamiseks on mitu võimalust: sponsoritepoolsest rahastamisest kuni üldrahvaliku korjanduseni välja. Aga see summa pole ületamatu, võib-olla miljon krooni.

Läinud nädala Eesti Ekspressis kirjutab Paavo Kivine, et kui ta sõidab mööda Pirita teed ja näeb pisikest Lurichi kuju suurel kivilahmakal, tunneb ta häbi. "Me ei tea ja vaevalt

kipub keegi tagantjärele kuulutama oma autorsust idiootsele ideele tellida üksühene koopia Amandus Adamsoni allameetrisest kujukesest ning eksponeerida seda vabaõhutaiesena!" kirjutab ta.

Ja lisab: "Läbi aegade on olnud ainult kolm eestlast, kelle tähendus on väljunud kaugemale spordi raamidest. Need on Georg Lurich, Kristjan Palusalu ja Paul Keres, müüdid igaiüks. Ja mismoodi oleme nende mälestust jäävustanud? Niimoodi, et neist ainsana on saanud oma samba Keres. Lisaks raamatud. Lurichil ega Palusalul pole ei üht ega teisi."

Siinkohal kutsub ka Virumaa Teataja üles kõiki tegutsema selles suunas, et Lurich – nimi, mis on saanud peaaegu sõna "jõud" sünonüümiks - saaks oma sünnikohas talle väärilise skulptuuri.

Ainsana on saanud oma samba Keres. Lisaks raamatud. Lurichil ega Palusalul pole ei üht ega teisi.